

Isus a zis : „Eu sunt lumina lumii.“

Revista oficială a Comunității Bisericești Baptiste Române Oradea

Redacția:
Oradea, Str. S. Bărnufiu
No. 27.

Redactor responsabil:
BALC PETRU

Abonamentul
pe an Lei 25—

Nașterea Domnului

Intr'un finut îndepărtat
Ce nu v'îl pot descrie,
Niște păstori străjă au stat
Cu turma în câmpie.

In jurul unui mic oraș—
Acolo la pășune,
Veni de sus un îngerăș
Și iată o minune!

Intunerecul cel mare
Ce peste tot a domnit,
La aceea întâmplare
Cu totul s'a risipit.

Păstorii cuprinși de spaimă
Priveau cu ochi ațintiți,
Și neștiind ce înseamnă
Au rămas încremenți!

Glasul îngerului sună:
„N'aveți teamă! Eu de sus
V'am adus o veste bună
„Aslăzi s'a născut Isus.

„In a lui David cetate
„S'a născut Mântuitor;
„Asta-i marea bucurie
„Pentru întregul popor.

„Iată semnul: veți găsi
„In scutece înfășat,
„Pe pruncul ce veți privi —
„Ce e în iesle culcat.“

Și deodată se unise
Cu îngerul ce vorbea,
Oastea ce din cer venise
Pe Domnul a-L lăuda.

Și-au cântat un imn de slavă
Celuî vecinic pururi sfânt;
„Pace și bună 'nvoire
Să fie pe-acest pământ!“

Când plecă oastea cerească,
Păstorii veseli s'au dus,
Și 'n Belleem ei afară
Tot ce îngerii le-au spus.

S. ȚION

Crăciun!

Dacă am fost în zilele trecute pe-la târg sau la piață, am putut observa cum lumea să îngheșua și înbrâncea fiecare ducea câte un pachet mare în mână, un brad în cealaltă și se grăbea, se grăbea. De ce e graba asta mare de ce sunt pregătirile, cumpărăturile aceste? Dacă ai face o întrebare te-ar lua în răs și haljocură „Ce am rămas în urmă cu cultură nici nu știe că vine crăciunul” și ca un eșou se aude strigând din gura tuturor: Crăciun, Crăciun, Crăciun.

Dar dacă ți-ai lua îndrăsneala să întreb lumea grăbită strigând intruna crăciun, ce însemnează crăciunul poate că ar râde și mai mult.

În ziua de azi, cine mai întreabă ce însemnătate are cutare sau cutare lucru? Omului s'a făcut totul obicinuiță. El ia calendarul în mână îl răsfoește și unde găsește câte a zi cu roșu tipărită, face numaidecât un semn special spunând: „Ah! ce bine că mai sunt sărbători, atunci voi dormi mai mult, voi mânca cutare și cutare delicatose, de ce să facă omu, nu fiecă zi e sărbătoarea.

Aztăzi străzile sunt pline de strigătul: „vine crăciunul”. Și cel mai sărac caută să-și împodobescă un brad. Dar știe oare de ce face acest lucru? mă tem că nu. O omule, sărman și trudit n'ai tu timp să te gândești puțin? Nu aurul și argintul cu care împodobești bradul, au însemnătate, ci numai. Isus Cristos care s'a născut în staul la Belleem. Parcă văd

cum mulți ar întreba, dar pentru ce și cum am ajuns la pom de crăciun? În timpurile vechi se sărbătoarea crăciunul mai primitiv, dar mai cu simț.

Isaia proorocește despre venirea lui Mesia și spune: „un Vlăstar va da din rădăcinile lui”. Oamenii căutau să simbolizeze acest lucru; pentru-că pe timpul iernei nu este nimic verde au luat brazi și îi acopereau cu vată albă, care simboliza nevinovăția.

Cum în mijlocul iernei pe când toată natura dormea a răsărit ceva verde, care dădea speranță de viață așa și Isus Cristos s'a născut pe când toată lumea dormea în păcat dându-ne speranță la viață eternă. Că puneau lumini pe brad, era pentru-ca să arate lumina care a adus-o Isus cu venirea lui pe pământ. Cât de departe a ajuns lumea de adevăratul simbol, ea își împodobește bradul cu lucruri lucitoare, aur, argint, etc. pentru-ca s'își orbească ochii și s'își buimăcească imina, ca ea să numai întrebe nimic.

Sărmanii, cât de greșit cugetă ce sărbătoare și ce bucurie poate ea avea numai în sclipitul aurului de pe pom, dacă nu știe că s'a născut „Lumina lumii” Mântuitorul tuturor, Vlăstarul cel verde a dat rădăcini ca să dea lumii viață, vecinică. Spuneți omenirii; că ea uitându-se la pomul de crăciun, să se gândească și la staulul din Belleem de unde a răsărit Vlăstarul în mijlocul iernei, lumina întunerecului.

Balc Hertha.

Sărbători fericite dorim

Din Juda va veni...

I. Moise 49, 10.

Iacob pe patul de moarte binecuvântânduși fiii, vede cu ochi profetici ridicându-se din urmașii lui unu, care aduce mântuirea dorită. Îm-i place numele ce-i se dă mântuitorului.

El este un „Silo“! Un Mesia, un erou. Eroii sunt conducători, învingători și eliberatori. În mod mult mai intens decât și a putut închipui acest patriarh s'a adevărit procierea lui în Cristos. El este conducătorul, care conduce poporul Său din întunericul păcatului, la lumina împărăției Lui și la strălucirea vecinică; El este leul din seminția lui Iuda, care a învins pe cei mai mari dușmani ai omenirii: Puterea păcatului, amenințarea și ispita lumii, satana cu întreaga suita răului și la urmă moartea.

„Poporul așteaptă pe Silo“.

Ne mai vorbește și ne mai procește despre acela, care va veni și fiul lui Amoț, pe timpul împărățiilor Ozia, Iotam, Ahal și Ezechia cu 783-714 ani înaintea venirii mângâitorului. Acest profet ne spune că va eși o Odraslă și Duhul Domnului se va odichni peste El. Binecuvântată Odraslă pe care se poate odichni duhul Domnului, Duhul cel măreți al Creatorului care a fost pe când încă n'a fost pământ, lumină, verdeață.

Duh care stăpânește întreaga creatură. „Se va mai odichni peste El duh de înțelepciune, duch de sfat și de tărie, duch de cunoștință și de frica lui Dumnezeu.“ El în toată viața lui a dat cea mai

bună dovadă a prociilor — împlinindu-le. În todeauna s'a putut observa cum duhul înțelepciunii a știut să ocolească stâncile ascuțite care i-se puneau în cale, de către prelinși înțelepți, în speranță că El se va lovi de ele.

„Duh“ de sfat și de tărie! Suflete dacă ai astăzi nevoie de sfat vino la sfătuitorul cel mare, care prin sfatul lui sincer te îndreaptă pe calea dreaptă. El îți dă exemplu bun de a răbda iar după aceea dulce-a Lui odichnă. El prin duhul tăriei a putut să meargă până pe dealul înaintea Ierusalimului ca s'își verse sângele lui curat și nevinovat, pentru păcatele tale.

„În el a fost duhul recunoștinței a bunului și a răului, frica lui Dumnezeu“ care la trimes pentru răscumpărarea păcateilor tale.

Bucură-te suflete că astăzi „s'a născut un Copil, un Fiu ni s'a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele vecinilor, Domn a Păcii.“

Tu cel ce sărbătorești Crăciun lasă ca, acest Copil acest Fiu să găsească loc în inima ta, ca pacea Lui crească să te ia în stăpânire ca cu adevărat să poți sărbători crăciunul; sărbătoarea iubirei și a păcii. *Hertha Balc.*

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru că oricine crede în El, să nu piară, ci să ai bă viață vecinică.

(Ioan 3, 16.)

cititorilor noștri.

Bucurie mare

Dar ingerul le-a zis : „Nu vă temeți căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul.”

Luc. 2, 10.

În clipa când Dumnezeu trimite pe pământ darul minunat, cei mai mulți dintre oameni nu hăniu nimic: Belleemul n'are loc ca să-l primească, iar aceia, cărora ingerul le aduce vestea cea bună sînt cuprinși de teamă în loc de bucurie, atît de mult despărțise păcatul pe Dumnezeu de om și sădise neîncrederea în inima acestuia din urmă!

Ingerii spun totuși adevărul, vestea pe care o aduc ei este de mare bucurie. Și ea e bucuria fiecăruia, căci în inima Mântuitorului se găsește cîte un loc pentru fiecare om, ori-cum ar fi el; e o bucurie fără margini, pentru-că Isus, venind pe pământ, a voit să întemeze o împărăție vecinică; e o bucurie nesfârșită pentru-că, prin copilul culcat în ieslea din Belleem, noi ne vom face părtașii mării și vieții lui Dumnezeu, și vom afla că Dumnezeu vrea de acum să dea comorile milostivirii lui tuturor acelora cari le vor dori.

Oh! Să dea Dumnezeu ca bucuria din ceruri să se coboare în inimile noastre și la rîndul nostru să facem să salte de bucurie inima Tatălui ceresc, primind cu bună credință și cu inima deschisă darul său cel negrăit de minumat și sfânt.

R.

Un preot arde biblia!

Mare ni-a fost mirarea când ni-s'a adus la cunoștință că dl. preot gr. cat. Aurel Brumboi din com. Sărmaș. jud. Mureș, a chemat pe gospodina Maria Marc înaintea publicului.

Apoi i-a făcut o bună morală pentru-că face parte din confesiunea baptistă, fiindcă susnumita avea o biblie, d-l preot a luat-o și înaintea publicului a dat foc bibliei. Preotul, care e chemat să samene lumina și să împrăștie bibliile cu duzinele în lung și 'n lat, dă foc bibliei., părăndui probabil, că și aceia e prea multă.

Fapta aceasta a d-lui preot nu este altceva decît o alterațiune din veacul XX. lea și totodată anticonstituțional prin care nu se face nici o reputație favorabilă pentru scumpa noastră țară.

Rugăm totuși pe d-l preot să fie cu mai mare indulgență la astfel de gestiune, ocupându-se a reflecta lumina și nu a constrînge razele ei. Aceasta credem cel puțin că ar fi misiunea la care este chemat. Ebr. 12; 14.

Redacția.

Cetiți Lumina!
